

Mededeling

Brussel, 10 mei 2022

Kenmerk: NBB_2016_37

uw correspondent:
Sven Siedlecki
tel. +32 2 221 52 25
Sven.Siedlecki@nbb.be

Herstelplannen – Specifieke richtsnoeren voor centrale effectenbewaarinstellingen en instellingen die ondersteuning verlenen aan centrale effectenbewaarinstellingen vergund in België

Toepassingsveld

Deze mededeling is van toepassing op Belgische kredietinstellingen en Belgische moederondernemingen van kredietinstellingen die eveneens het wettelijk statuut hebben van centrale effectenbewaarinstelling of instelling die ondersteuning verleent aan centrale effectenbewaarinstellingen vergund in België en voor Belgische centrale effectenbewaarinstellingen die niet het wettelijk statuut hebben van kredietinstelling.

Samenvatting/Doelstelling

Deze Mededeling verschaft informatie over onze verwachtingen ten aanzien van het herstelplan. Het is bedoeld als een gebruiksvriendelijk instrument voor zowel kredietinstellingen als moederondernemingen die eveneens het wettelijk statuut hebben van centrale effectenbewaarinstelling of instelling die ondersteuning verleent aan centrale effectenbewaarinstellingen vergund in België en en voor Belgische centrale effectenbewaarinstellingen die niet het wettelijk statuut hebben van kredietinstelling voor het opstellen van herstelplannen in overeenstemming met de vereisten van de Richtlijn Herstel en Afwikkeling van Banken (BRRD), de technische reguleringsnormen van EBA inzake de inhoud van herstelplannen (EBA Final Draft Regulatory Technical Standards on the content of recovery plans)¹, de EBA-Richtsnoeren voor de reeks scenario's die moeten worden gebruikt in herstelplannen², de nieuwe EBA-Richtsnoeren inzake indicatoren voor herstelplannen³, de EBA-Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan⁴, de principes van CPMI-IOSCO voor financiële marktinfrastucturen (PFMI's)⁵, en de richtlijnen van het rapport van CPMI-IOSCO over het herstel van FMI's⁶. Er wordt ook verwezen naar het technisch advies van EBA over gedelegeerde handelingen met betrekking tot kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen⁷.

Deze mededeling vervangt de vorige Mededeling van de NBB van 3 augustus 2016, en past deze aan door het integreren van de recent gepubliceerde EBA-Richtsnoeren inzake indicatoren voor herstelplannen. De aanpassingen in punt 4.2 hebben betrekking op de lijst van indicatoren voor herstelplannen, de kalibratie van de drempelwaarden voor de herstelplanindicatoren en de acties en kennisgevingen bij overschrijdingen van een indicator.

Deze Mededeling bevat de templates die moeten worden gebruikt bij het opstellen van het herstelplan.

¹ [EBA/RTS/2014/11](#), 18 July 2014, on the content of recovery plans under Article 5(10) of Directive 2014/59/EU establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms.

² [EBA/GL/2014/06](#), 18 juli 2014, Richtsnoeren voor de reeks scenario's die moeten worden gebruikt in herstelplannen.

³ [EBA/GL/2021/11](#), 9 november 2021, Richtsnoeren inzake indicatoren voor herstelplannen.

⁴ [EBA/REC/2017/02](#), 1 november 2017, Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan.

⁵ Principles for Financial Market Infrastructures, Bank for International Settlement and International Organization of Securities Commissions (April 2012), <http://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>.

⁶ Recovery of Financial Market Infrastructures, Bank for International Settlements and International Organization of Securities Commissions (October 2014, revised July 2017), www.bis.org/cpmi/publ/d162.pdf.

⁷ [EBA/Op/2015/05](#), 6 maart 2015, Technical advice on the delegated acts on critical functions and core business lines.

Structuur

1. *Algemeen overzicht en motivatie*
2. *Proces van opstelling van een herstelplan*
3. *Samenvatting van het herstelplan*
4. *Governance*
5. *Strategische analyse*
6. *Communicatie- en openbaarmakingsplan*
7. *Vorbereidende maatregelen*
8. *Structurele zwakheden*
9. *Links tussen FMI's*

Geachte mevrouw
Geachte heer

1. Algemeen overzicht en motivatie

1. Een herstelplan is een managementstrategie die beoogt te voorkomen dat een kredietinstelling, bankgroep of een centrale effectenbewaarinstelling failliet gaat wanneer zij/hij wordt geconfronteerd met ernstige stress⁸. Deze strategie mag niet uitgaan van enigerlei buitengewone vorm van staatssteun of centralebanksteun. De bedoeling van het herstelplan is de instellingen bij te staan bij de voorbereiding van hun reacties op potentiële schokken, zodat ze sneller en efficiënter actie kunnen ondernemen. Het herstelplan, zoals uiteengezet in deze richtsnoeren, omvat zeven modules:
 - (a) *Samenvatting van het herstelplan*: de samenvatting van het herstelplan biedt een snel overzicht van de belangrijkste elementen van het plan, en geeft een samenvatting van de eigen beoordeling van de totale herstelcapaciteit;
 - (b) *Governance*: Deze module beschrijft het proces van de opstelling en de activatie van het herstelplan. Het eerste onderdeel van de module beschrijft de mate van betrokkenheid van de effectieve leiding. Dit onderdeel vormt een essentiële component van het herstelplan, die duidelijk maakt hoe en door wie het herstelplan werd opgesteld. De tweede sectie van de module beschrijft hoe en wanneer het plan kan worden geactiveerd. De belangen van alle stakeholders voor wie het herstelplan mogelijk consequenties kan hebben, moeten bij de opstelling en tenuitvoerlegging van het plan in acht worden genomen door de Raad van Bestuur van de instelling⁹;
 - (c) *Strategische analyse*: De strategische analyse bestaat uit twee onderdelen. Het eerste deel beoogt een volledig beeld te schetsen van de activiteiten van de instelling en van hun systemisch belang met als doel de kritieke functies van de instelling te identificeren, waarbij de participantenbasis en de markten die de instelling ondersteunt in acht genomen worden. In het tweede deel dient de instelling de meest efficiënte opties te beschrijven om een extreme solvabiliteits- en/of liquiditeitsschok en/of opeenstapeling van bedrijfsverliezen/een plotselinge achteruitgang van de activiteiten aan te pakken aan te pakken. De geschiktheid van de optie moet geanalyseerd worden op grond van een specifieke reeks criteria. De in aanmerking te nemen opties moeten niet alleen acties omvatten om het kapitaal of de liquiditeit te versterken, maar ook drastischer maatregelen zoals het afstoten van een aantal activiteiten of bedrijfsonderdelen¹⁰, de verkoop van dochterondernemingen, of de herschikking van de schuld;
 - (d) *Communicatie- en openbaarmakingsplan*: Bovendien moet de instelling, als onderdeel van het herstelplan, een communicatie- en openbaarmakingsplan uitwerken waarin wordt beschreven hoe ze van plan is te communiceren binnen en buiten de instelling;
 - (e) *Voorbereidende maatregelen*: Het gedeelte over de voorbereidende maatregelen beschrijft de maatregelen die de instelling heeft genomen of voornemens is te treffen om de activering of uitvoering van het herstelplan te vergemakkelijken;

⁸ Behalve wanneer een uitdrukkelijk onderscheid wordt gemaakt tussen een groepsherstelplan en een herstelplan van een instelling binnen de groep, moeten alle verwijzingen in dit document naar (het herstelplan van) een instelling of entiteit worden opgevat als (het herstelplan van) hetzij een kredietinstelling, een bankgroep, een kredietinstelling die ook het statuut heeft van centrale effectenbewaarinstelling, ondersteunende instelling of een centrale effectenbewaarinstelling die niet het wettelijk statuut heeft van kredietinstelling.

⁹ Zie Key Consideration 7 van Principe 2 van de PFMI's.

¹⁰ Voor het afstoten van activiteiten en bedrijfsonderdelen geldt als voorwaarde dat de continuïteit van de kritieke functies in het passende regelgevingskader behouden moet blijven.

- (f) *Structurele zwakheden*: In sommige gevallen kunnen structurele zwakheden (bv. zwakheden in het bedrijfsmodel) de onderliggende oorzaak zijn van het financieel probleem. In deze module worden dergelijke onderliggende oorzaken en mogelijke corrigerende maatregelen geïdentificeerd. De module bestaat uit een saneringsplan dat de instelling zal helpen potentiële materiële belemmeringen voor de effectieve en tijdelijke uitvoering van de corrigerende maatregelen te identificeren en zich hierop voor te bereiden. Het doel is om de structurele zwakheden aan te pakken en om de waarde en verhandelbaarheid te bepalen van materiële bedrijfsonderdelen die de instelling zou kunnen verkopen¹¹;
- (g) *Links tussen FMI's*. De instelling moet de impact evalueren die de opstelling en de tenuitvoerlegging van haar herstelplan hebben op de links die het onderhoudt met FMI's, alsook de impact van dergelijke links op de doeltreffendheid van haar herstelplan. Als er dergelijke links zijn, moeten de relevante onderdelen van de respectieve herstelplannen gecoördineerd worden.
2. De doeltreffendheid van een bepaalde in het herstelplan opgenomen maatregel is uiteraard afhankelijk van het scenario waarin die maatregel wordt toegepast. We laten de specificatie van de scenario's open; we verwachten echter wel dat u rekening houdt met verscheidene extreme maar plausibele scenario's, waaronder ten minste één scenario dat zowel een idiosyncratische als een systemische component omvat. De in het scenario vermelde gebeurtenissen moeten een risico inhouden op faillissement van de instelling of de moederentiteit van de groep, of van één of verscheidene materiële juridische entiteiten binnen de groep, tenzij de herstelmaatregelen met succes en tijdig ten uitvoer worden gelegd.
 3. De scenario's dienen genoegzaam alle relevante risicoblootstellingen in aanmerking te nemen waarmee de instelling geconfronteerd wordt, onder meer rekening houdend met relevante factoren zoals haar bedrijfsmodel, haar activiteiten en structuur, haar omvang en haar onderlinge verwevenheid met andere instellingen of met het financiële stelsel als geheel, en, in het bijzonder, alle geïdentificeerde kwetsbaarheden of zwakke punten van de instelling. Elk van de gespecificeerde scenario's moet duidelijk worden beschreven in het plan. De NBB kan ook vragen om specifieke scenario's toe te voegen, in overeenstemming met haar beoordeling van de zwakke punten van de instelling.
 4. Hoewel het herstelplan uitsluitend door de instelling moet worden opgesteld, houdt het geen verbintenis vanwege de instelling of haar management in om een bepaalde actie te ondernemen. Elke crisis is specifiek en vereist een reactie die is afgestemd op de omstandigheden. De doelstelling van het herstelplan is om het aantal beschikbare maatregelen die kunnen worden getroffen als reactie op een ernstige schok, te verhogen, en om de snelle uitvoering ervan te vergemakkelijken indien ze noodzakelijk zouden worden geacht. De doeltreffendheid van specifieke maatregelen zal uiteraard moeten worden beoordeeld in het licht van de specifieke schok alvorens ze ten uitvoer worden gelegd.
 5. Het herstelplan is een strategisch document met een erg gevoelige inhoud. Het herstelplan blijft gedurende het volledige proces eigendom van de instelling, en wordt uitsluitend aan de NBB bezorgd met het oog op de beoordeling ervan. Indien de instelling systemisch belangrijk is voor meerdere jurisdicties, of onder het toezicht staat van meerdere toezichthouders, is er nood aan samenwerking tussen deze autoriteiten op grond van Verantwoordelijkheid E van de PFMI's om de beoordeling op adequate wijze uit te voeren, en moet de relevante informatie m.b.t. het herstelplan gedeeld worden met andere autoriteiten, op voorwaarde dat er passende afspraken worden gemaakt met betrekking tot geheimhouding. De in het plan opgenomen informatie is onderworpen aan verplichtingen inzake geheimhouding.

¹¹ Voor het afstoten van activiteiten en bedrijfsonderdelen geldt als voorwaarde dat de continuïteit van de kritieke functies in het passende regelgevingskader behouden moet blijven.

2. Proces van opstelling van een herstelplan

6. De opstelling van een herstelplan is een flexibel, iteratief proces, waarvoor vaak een herhaaldelijke interactie tussen de instelling en de NBB is vereist. Deze mededeling is bedoeld om de opstelling te vergemakkelijken van een plan dat de haalbaarheid en de potentiële impact van elk van de in overweging genomen herstelopties grondig analyseert.
7. In de punten 4 tot 8 van dit document zijn templates opgenomen voor het opstellen van het herstelplan. Deze templates zijn algemeen van aard. Ze hebben betrekking op de essentiële kwesties die aan bod moeten komen in een herstelplan, en bieden een niet-uitputtende leidraad voor de informatie die op zijn minst verstrekt moet worden. We verwachten dat de instelling uitgaat van deze templates om haar eigen uniek herstelplan te ontwikkelen, en dat ze alle aanvullende informatie verschaft die nuttig wordt geacht.
8. Tijdens het proces kan de NBB verzoeken tot verduidelijking tot u richten, nieuwe vragen stellen en nieuwe templates opstellen en aanvullende vereisten opleggen indien dit noodzakelijk wordt geacht. Wij staan ook tot uw beschikking om al uw eventuele vragen te beantwoorden of eventuele moeilijkheden te bespreken die u zou ondervinden bij het opstellen van uw herstelplan.
9. Aangezien het herstelplan een strategisch document is, rekenen we op de actieve betrokkenheid van de hogere besluitvormingsorganen van uw instelling. Meer bepaald moet de eindversie van het herstelplan, hoewel het plan als dusdanig mag worden opgesteld door hogere personeelsleden, worden voorgelegd aan en formeel worden goedgekeurd door het directiecomité en het wettelijk bestuursorgaan (voor een NV: de Raad van Bestuur). Bij het plan moet een door het wettelijk bestuursorgaan ondertekende begeleidende brief worden gevoegd, waarin verklaard wordt dat het herstelplan eigendom is van, begrepen wordt door en volledig ondersteund wordt door het wettelijk bestuursorgaan.
10. Het herstelplan is tevens een document in ontwikkeling, dat regelmatig herzien en bijgewerkt moet worden. Overeenkomstig artikel 111 van de Bankwet vereist de NBB een jaarlijkse actualisering en een actualisering na elke significante wijziging in de juridische of organisatiestructuur of van de werkzaamheden of de financiële positie van de instelling.
11. We verzoeken u één enkel contactpersoon in uw instelling aan te wijzen voor alle communicatie met de NBB over herstelplannen. Uw contactpersoon moet een hoger personeelslid zijn dat niet alleen de communicatie met de NBB centraliseert, maar ook de opstelling van het herstelplan coördineert en de bijwerkingen van het plan op continue basis initieert.

3. Samenvatting van het herstelplan

12. Het eerste deel van het herstelplan moet een overzicht bieden van de belangrijkste onderdelen van het plan, alsook op een leesbare manier een algemeen overzicht geven van de belangrijkste conclusies van het herstelplan, en makkelijk toegankelijk zijn voor een niet-geïnformeerde lezer. Het moet met name een bespreking bevatten van de beoordeling van de totale herstelcapaciteit van de entiteiten waarop het plan betrekking heeft, d.w.z. de mate waarin de herstelopties de betrokken entiteiten in staat stellen om te herstellen in een reeks ernstige macro-economische en financiële stresssituaties.
13. Naast de voornaamste conclusies die uit het herstelplan kunnen worden getrokken, dient de samenvatting ook de belangrijkste aannames te bevatten die gehanteerd werden bij het ramen van de impact van het scenario en van de herstelopties.

4. Governance

4.1. Opstelling, goedkeuring en bijwerkingen van het plan

14. De bedoeling van dit deel van het herstelplan is dat de instelling een overzicht biedt van het proces van opstelling van het plan. De instelling dient in Tabel 1 informatie te verschaffen:
- (a) over het proces, teneinde te documenteren dat de opstelling van het herstelplan goed geïntegreerd is in het risicobeheersysteem en de corporate governance van de instelling; inclusief een beschrijving van de maatregelen en regelingen die binnen de groep zijn getroffen om de coördinatie en de samenhang van de herstelopties te verzekeren op het niveau van de groep en de individuele dochterondernemingen¹²;
 - (b) over de goedkeuring van het plan, om te documenteren dat het plan werd uitgelegd aan, en goedgekeurd door de hoogste besluitvormingsorganen van de instelling; en
 - (c) over de toekomstige bijwerkingen van het plan, om aan te tonen dat het plan in de loop der tijd accuraat zal blijven.

Tabel 1. Opstelling, goedkeuring en bijwerking van het plan

<i>Vragen</i>	<i>Antwoorden</i>
Opstelling van het plan	
Beschrijf het proces dat werd gevolgd om het plan op te stellen, inclusief de belangrijkste departementen en mensen die betrokken waren bij de opstelling van het plan, alsook hun functie.	
Op welke bestaande processen en instrumenten heeft u een beroep gedaan voor de opstelling van het herstelplan?	
Welke nieuwe processen en instrumenten werden er gecreëerd na de opstelling van het herstelplan?	
Beschrijf welke stakeholders (bv. participanten, gelinkte FMI's, enz.) worden geraadpleegd tijdens de opstelling en de tenuitvoerlegging van het plan en hoe die raadpleging verloopt. Op welke mechanismen wordt een beroep gedaan om de relevante stakeholders bij het besluitvormingsproces van de Raad van Bestuur te betrekken?	
Goedkeuring van het plan	
Beschrijf de beleidslijnen en procedures voor de verificatie en validatie van het plan. Vermeld de na(a)m(en) van de perso(o)n(en) of de comité(s) met herzienings-, acceptatie- en/of goedkeuringsverantwoordelijkheden.	
Werd het plan reeds voorgelegd aan en goedgekeurd door het wettelijk bestuursorgaan (voor een NV de Raad van Bestuur) van de instelling?	
Werd de interne audit, het risicocomité (in voorkomend geval) of de externe audit betrokken bij de verificatie van het plan? Zo ja, beschrijf hun opinie.	
Bijwerking van het plan	
Beschrijf het proces voor de actualisering van het herstelplan ten gevolge van wezenlijke veranderingen die een invloed hebben op de instelling of haar omgeving. Vermeld de naam, functie en contactgegevens van de personen die verantwoordelijk zijn voor de beslissingen over verdere bijwerkingen van het plan.	

¹² Voor meer details inzake groepsherstelplannen, zie [EBA/REC/2017/02](#), 1 november 2017, Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan.

4.2 Activering van het plan

15. De bedoeling van dit gedeelte van het herstelplan is dat de instelling het proces toelicht waardoor het herstelplan wordt geactiveerd. De instelling dient in Tabel 2 informatie te verschaffen over de activering van het plan, teneinde aan te tonen dat het plan vroeg genoeg in werking zal treden, wanneer de problemen nog beheersbaar zijn. In het herstelplan moet een monitoringkader worden opgenomen met indicatoren om stress in een voldoende vroeg stadium op te sporen. Van de instellingen wordt verwacht dat ze het systeem voor vroegtijdige waarschuwing (early warning system) in het monitoringkader beschrijven, en aangeven op welke tijdstippen het escalatieproces voor het herstelplan geactiveerd moet worden om te bepalen of het triggeren van de herstelopties gepast is.
16. Het is ook mogelijk dat de instellingen bepaalde maatregelen hebben geïdentificeerd die tijdens de vroegtijdige fases van stress zouden kunnen worden genomen, maar die tijdens een herstelfase niet langer gepast of haalbaar zouden zijn en daarom niet in het herstelplan kunnen worden opgenomen als herstelopties. Dergelijke "business options" kunnen toch in het monitoringkader worden opgenomen, samen met een beschrijving van de tijdstippen, voorafgaand aan het triggeren van het herstelplan, waarop de business options worden overwogen.

4.2.1. Raamwerk van indicatoren en drempelwaarden

17. De keuze van de indicatoren dient te worden afgestemd op het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling en dient te passen bij haar risicoprofiel. Deze keuze laat toe de belangrijkste kwetsbare punten in kaart te brengen die naar verwachting de grootste impact op de financiële positie van de instelling zullen hebben. De herstelplanindicatoren kunnen zowel kwalitatief als kwantitatief van aard zijn en dienen toekomstgerichte indicatoren te omvatten.
18. De instelling dient het verband en de samenhang te beschrijven tussen het raamwerk van indicatoren voor herstelplannen, het algemene kader voor risicobeheer van de instelling, de bestaande indicatoren voor het noodplan voor liquiditeit of kapitaal en de indicatoren voor het bedrijfscontinuïteitsplan. Het raamwerk van indicatoren voor herstelplannen dient periodieke monitoring mogelijk te maken en dient geïntegreerd te zijn in de governance van de instelling en in de escalatie- en besluitvormingsprocedures.
19. De instelling dient in haar herstelplan de volgende indicatoren op te nemen die ingedeeld zijn in zes categorieën, tenzij ze kan aantonen dat deze indicatoren niet relevant zijn voor de rechtsstructuur, het risicoprofiel, de omvang en/of de complexiteit van de instelling. In dat geval, dient zij deze waar mogelijk te vervangen door een andere indicator van dezelfde categorie die voor deze instelling relevanter is (bijvoorbeeld de groei van waardeverminderingen van financiële activa). De instellingen moeten in hun herstelplan minstens één indicator van elk van de categorieën 1 tot 4 opnemen. Voor meer informatie over elk van deze categorieën zij verwezen naar de punten 4.2.1.1 t.e.m. 4.2.1.6. De instelling mag in haar herstelplan ook andere indicatoren opnemen indien ze die nuttiger acht. Hiertoe bevat de Bijlage een niet-uitputtende lijst met voorbeelden van aanvullende herstelplanindicatoren. Het aantal indicatoren moet voldoende zijn om de instelling te waarschuwen voor verslechterende omstandigheden op verschillende gebieden. Tegelijkertijd dient dit aantal indicatoren doelgericht te zijn en beheersbaar voor de instelling.

<u>Categorie 1: Kapitaalindicatoren</u>
a) Tier 1-kernkapitaalratio
b) Totale kapitaalratio
c) Hefboomratio
d) MREL en TLAC (indien van toepassing)
<u>Categorie 2: Liquiditeitsindicatoren</u>
a) Liquiditeitsdekkingsratio (LCR)
b) Nettostabielefinancieringsratio (NSFR)
c) Kosten van wholesalefinanciering
d) Beschikbare bij de centrale bank beleenbare niet-bezwaarde activa
e) Liquiditeitspositie: andere liquiditeitsmaatstaven gebruikt voor interne monitoring
<u>Categorie 3: Winstgevendheidsindicatoren</u>
a) Rendement op activa (RoA) of Rendement op eigen vermogen (RoE)
b) Aanzienlijke operationele verliezen
<u>Categorie 4: Indicatoren voor activakwaliteit</u>
a) Groei van niet-renderende leningen (bruto)
b) Dekkingsgraad (Voorzieningen / Totaal niet-renderende leningen)
<u>Categorie 5: Marktindicatoren</u>
a) Negatieve beoordeling in verband met rating of afwaardering
b) Spread voor kredietverzuimswap (CDS - credit default swap)
c) Verschillen in de aandelenkoers
<u>Categorie 6: Macro-economische indicatoren</u>
a) Verschillen in het bbp
b) Kredietverzuimswap voor staatsschuld

20. Bij het vaststellen van de drempelwaarden voor de kwantitatieve indicatoren dient de instelling gebruik te maken van progressieve maatstaven ("verkeerslichtbenadering") om het directiecomité van de instelling ervan in kennis te stellen dat dergelijke indicatordrempels mogelijk zouden kunnen worden bereikt. Hiertoe dienen voor elk van de kwantitatieve indicatoren die in het monitoringkader zijn opgenomen minstens twee drempelwaarden te worden bepaald: (1) een drempel voor vroege waarschuwing en (2) een "herstelplandrempel". De drempelwaarden voor vroege waarschuwing moeten gekalibreerd zijn om opkomende stress aan te geven, ruimschoots vóór de activatie van het herstelplan, om de kans op een succesvolle toepassing van de herstelopties te vergroten.
21. De instelling moet de NBB kunnen uitleggen hoe de kalibraties van de drempelwaarden voor haar herstelplan tot stand zijn gekomen. Bij die kalibratie dient de instelling rekening te houden met de totale herstelcapaciteit van de beschikbare opties, de complexiteit van de opties en de benodigde tijdsspanne om deze toe te passen.
22. Er dient regelmatig te worden toegezien op de geschiktheid van de kalibratie van de drempelwaarden voor herstelplannen en deze dienen ten minste één keer per jaar te worden bijgewerkt of vaker wanneer dat noodzakelijk is wegens een verandering in de financiële positie of bedrijfsactiviteiten van de instelling.

23. De NBB, in haar hoedanigheid van toezichthouder, en de afwikkelingsautoriteit kunnen besluiten tijdelijke ondersteuningsmaatregelen in te voeren in het geval van een systeemcrisis, met als doel de reglementaire verplichtingen te verlichten die negatieve gevolgen kunnen hebben voor het vermogen van de instellingen om de reële economie te blijven ondersteunen. Gezien de tijdelijke aard en de specifieke doelstelling van dergelijke maatregelen, mag het verlenen ervan niet automatisch leiden tot een wijziging van de kalibratie van de drempelwaarden voor herstelplannen door de instellingen.

4.2.1.1. Kapitaalindicatoren

24. Aan de hand van de kapitaalindicatoren dient een instelling te kunnen bepalen welke aanmerkelijke verslechtering er op dit moment optreedt en vermoedelijk in de toekomst zal optreden in de kwantiteit en kwaliteit van kapitaal onder normale bedrijfsomstandigheden, waaronder een toenemende mate van hefboomfinanciering.
25. Bij de selectie van kapitaalindicatoren dienen instellingen naar manieren te zoeken om problemen aan te pakken die voortvloeien uit het feit dat zulke indicatoren een minder tijdige reactie mogelijk maken dan andere types indicatoren. Tevens vragen sommige maatregelen tot herstel van de kapitaalpositie van een instelling een langere uitvoeringstijd, of zijn die maatregelen gevoeliger voor markt- en andere omstandigheden. Dit kan in het bijzonder worden bereikt door prognoses op te stellen, waarbij gekeken wordt naar belangrijke looptijden van overeenkomsten in verband met kapitaalinstrumenten.
26. De kapitaalindicatoren dienen ook te worden geïntegreerd in het proces voor de beoordeling van de toereikendheid van het interne kapitaal van de instelling (ICAAP - Internal Capital Adequacy Assessment Process).
27. De drempelwaarden voor op reglementaire kapitaalvereisten gebaseerde indicatoren dienen zodanig door de instelling te worden gekalibreerd dat overtreding van de voor de instelling geldende kapitaalvereisten voldoende op afstand wordt gehouden (inclusief de minimumkapitaalvereisten zoals vermeld in artikel 92 van Verordening (EU) nr. 575/2013 en specifieke aanvullende kapitaalvereisten krachtens artikel 149 van de Bankwet).
28. In overeenstemming met de doelstelling van het herstelproces en de flexibiliteit die de instelling wordt geboden om onafhankelijk op te treden bij overschrijding van indicator drempels, dienen de drempelwaarden voor op reglementaire kapitaalvereisten gebaseerde indicatoren te worden vastgesteld op een niveau dat hoger is dan het niveau dat ingrijpen door de NBB mogelijk maakt.
29. In het algemeen dienen kapitaalindicatoren te worden gekalibreerd boven de globale kapitaalbuffervereiste¹³. Wanneer een instelling haar kapitaalindicatoren binnen de buffers kalibreert, dient zij in haar herstelplan duidelijk aan te tonen dat haar herstel mogelijkheden kunnen worden toegepast in een situatie waarin de buffers geheel of gedeeltelijk zijn gebruikt.
30. De drempelwaarden voor indicatoren in verband met de vereisten van de artikelen 45 quater en 45 quinquies van Richtlijn 2014/59/EU (minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva — MREL) en artikel 92 bis of 92 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013 (TLAC), uitgedrukt als percentages van de totale risicoblootstelling (TREA) en de totale blootstellingsmaatstaf (TEM), dienen te worden afgestemd op de kalibratie van de drempelwaarden voor de op reglementaire kapitaalvereisten gebaseerde indicatoren en dienen hoger te liggen dan het niveau dat ingrijpen door de afwikkelingsautoriteiten mogelijk maakt overeenkomstig artikel 16 bis van Richtlijn 2014/59/EU [zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/879] en artikel 128 van Richtlijn 2013/36/EU [zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/878].

¹³ Gedefinieerd in artikel 96 van de Bankwet: de kapitaalconserveringsbuffer evenals, indien van toepassing, de instellingsspecifieke contracyclische kapitaalbuffer, de kapitaalbuffer voor systeemrelevante instellingen en de kapitaalbuffer voor systeem- of macroprudentiële risico's.

31. In het algemeen dienen de drempelwaarden door de instelling te worden gekalibreerd boven het gecombineerde buffervereiste wanneer dit in aanmerking wordt genomen naast i) het minimale TLAC-vereiste en ii) het definitieve MREL of de bindende tussentijdse streefniveaus van het MREL (indien verschillend), uitgedrukt als percentages van TREA. De instelling dient ook rekening te houden met alle aanvullende elementen die relevant worden geacht bij het bepalen van die vereisten, met inbegrip van een achterstellingsvereiste, naargelang het geval. Indien een instelling besluit indicatoren met betrekking tot het MREL en het TLAC binnen de buffers te kalibreren, dient zij in haar herstelplan duidelijk aan te tonen dat haar herstel mogelijkheden kunnen worden toegepast in een situatie waarin de buffers geheel of gedeeltelijk zijn gebruikt.
32. Bij de kalibratie van de drempelwaarde dient rekening te worden gehouden met het looptijdprofiel van in aanmerking komende passiva en met het vermogen van de instelling om deze te verlengen. Voor groepen met een MPE-afwikkelingsstrategie ("Multiple Points of Entry" – meerdere toegangspunten), waarbij de prudentiële en afwikkelingstoepassingsgebieden kunnen verschillen, dient de instelling de MREL-/TLAC-indicatoren op geconsolideerd niveau te kalibreren voor elk van de af te wikkelen entiteiten/groepen.
33. De drempelkalibratie voor het MREL dient door de NBB, in haar hoedanigheid van toezichthouder, in overleg met de afwikkelingsautoriteit te worden goedgekeurd bij de beoordeling van het herstelplan.

4.2.1.2. Liquiditeitsindicatoren

34. Met behulp van liquiditeitsindicatoren dient een instelling inzicht te krijgen in een mogelijke of daadwerkelijke verslechtering van het vermogen van de instelling om in haar huidige en verwachte liquiditeits- en financieringsbehoeften te voorzien.
35. De liquiditeitsindicatoren van de instelling dienen betrekking te hebben op de liquiditeits- en financieringsbehoeften van de instelling voor zowel de korte als de lange termijn en dienen aan te geven in welke mate de instelling afhankelijk is van wholesalemarkten en cashbalansen van de participanten, waarbij een onderverdeling in belangrijke valuta's wordt gemaakt voor zover dat relevant is.
36. De liquiditeitsindicatoren dienen te worden geïntegreerd in de strategieën, beleidslijnen, procedures en systemen die elke instelling op grond van artikel 94 van de Bankwet ontwikkelt, en in haar bestaande kader voor risicobeheer.
37. De liquiditeitsindicatoren dienen ook andere potentiële liquiditeits- en financieringsbehoeften te bestrijken, zoals de blootstellingen in verband met financieringen binnen de groep en de blootstellingen die het gevolg zijn van constructies buiten de balanstelling.
38. De drempelwaarden dienen te worden gekalibreerd op basis van het risicoprofiel van de instelling, waarbij rekening wordt gehouden met de snelheid waarmee de liquiditeits situatie kan veranderen gezien de individuele omstandigheden van de instelling. De drempelwaarden worden gekalibreerd op basis van de tijd die nodig is om de herstelmaatregelen in gang te zetten. Daarbij wordt gekeken naar de herstelcapaciteit die uit deze maatregelen voortvloeit.
39. De drempelwaarden voor liquiditeitsindicatoren dienen door de instelling op adequate niveaus te worden gekalibreerd zodat de instelling kan worden geïnformeerd over mogelijke en/of daadwerkelijke risico's van niet-naleving van de minimumvereisten (met inbegrip van specifieke aanvullende liquiditeitsnormen uit hoofde van artikel 151 van de Bankwet, indien van toepassing).
40. De drempelwaarden voor op reglementaire liquiditeitsvereisten gebaseerde indicatoren (liquiditeitsdekkingsratio – LCR en nettostabielefinancieringsratio – NSFR) dienen daarom te worden gekalibreerd boven de minimumvereisten van 100 %.

41. Om de drempels voor de liquiditeitspositie te kalibreren, dient de instelling rekening te houden met liquiditeitsmaatstaven die worden gebruikt voor interne monitoring, die haar eigen aannames weerspiegelen over de liquiditeit die realistisch gezien kan worden afgeleid uit bronnen waarmee in de reglementaire vereisten geen rekening is gehouden. Daartoe kan de instelling rekening houden met de bedragen van het compenserend vermogen (CBC – CounterBalancing Capacity), andere liquiditeitsbronnen (bv. deposito's bij andere kredietinstellingen) en andere relevante aanpassingen. Bij het opstellen van toekomstgerichte indicatoren dient de instelling te beoordelen welke looptijd in aanmerking moet worden genomen, overeenkomstig het risicoprofiel van de instelling, en houdt zij vervolgens rekening met de geraamde in- en uitstromen.

4.2.1.3. Winstgevendheidsindicatoren

42. Winstgevendheidsindicatoren dienen alle inkomstengerelateerde aspecten van de instelling aan te geven die tot een snelle verslechtering van de financiële positie van de instelling kunnen leiden door lagere ingehouden winsten (of verliezen) met gevolgen voor het eigen vermogen van de instelling.
43. Deze categorie dient herstelplanindicatoren te omvatten met betrekking tot operationele risicogerelateerde verliezen die een belangrijke uitwerking op de winst- en verliesrekening kunnen hebben, onder meer met het gedrag verband houdende kwesties, externe en interne fraude en/of andere gebeurtenissen.

4.2.1.4. Indicatoren voor activakwaliteit

44. Aan de hand van de indicatoren voor activakwaliteit dient de ontwikkeling van de activakwaliteit van de instelling te worden gemeten en gemonitord. Meer bepaald dienen ze aan te geven wanneer een verslechtering van de activakwaliteit kan leiden tot een punt waarop de instelling moet overwegen een van de in het herstelplan beschreven maatregelen te treffen.
45. De indicatoren voor activakwaliteit kunnen zowel een stock- als een flowratio van oninbare blootstellingen omvatten om het niveau en de dynamiek ervan aan te geven.
46. De indicatoren voor activakwaliteit dienen aspecten te behelzen zoals blootstellingen buiten de balanstelling en het effect van oninbare leningen op de kwaliteit van de activa.

4.2.1.5. Marktindicatoren

47. Marktindicatoren dienen aan te geven welke verwachtingen marktdeelnemers hebben ten aanzien van een snel verslechterende financiële toestand van de instelling, die zou kunnen leiden tot belemmeringen in de toegang tot financierings- en kapitaalmarkten. In overeenstemming met deze doelstelling dient het raamwerk van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren de volgende types indicatoren te omvatten:
 - (a) op eigen vermogen gebaseerde indicatoren die verschillen aangeven in de aandelenkoers van beursgenoteerde bedrijven, of ratio's die de verhouding tussen de boek- en marktwaarde van het eigen vermogen meten;
 - (b) op schulden gebaseerde indicatoren die aangeven welke verwachtingen verstrekkers van wholesalekredieten zoals kredietverzuimswaps (*credit default swaps*) of spreads op schulden (*debt spreads*) hebben;
 - (c) portefeuillegerelateerde indicatoren die de verwachtingen aangeven ten aanzien van specifieke categorieën activa die voor elke instelling relevant zijn (bv. vastgoed);
 - (d) afwaarderingen (op lange en/of korte termijn), omdat deze de verwachtingen van de ratingbureaus weerspiegelen die de verwachtingen van marktdeelnemers ten aanzien van de financiële positie van de instelling snel kunnen doen veranderen.

4.2.1.6. Macro-economische indicatoren

48. Macro-economische indicatoren dienen signalen aan te geven van verslechtering van de economische omstandigheden waarin de instelling bedrijvig is, of van concentraties van blootstellingen of financiering.
49. De macro-economische indicatoren dienen te zijn gebaseerd op criteria die de prestaties van de instelling in voor de instelling relevante specifieke geografische gebieden of bedrijfssectoren beïnvloeden.
50. De macro-economische indicatoren dienen geografische macro-economische indicatoren te bevatten, die betrekking hebben op diverse rechtsgebieden waaraan de instelling is blootgesteld, waarbij ook gekeken wordt naar risico's in verband met potentiële wettelijke belemmeringen.

4.2.2 Monitoring van de indicatoren

51. De herstelplanindicatoren dienen op een zodanige wijze te worden vastgelegd dat ze makkelijk gemonitord kunnen worden. Er dient duidelijk te worden vastgelegd wanneer het escalatieproces voor het herstelplan op gang moet worden gebracht en wanneer de instelling moet beslissen of zij al dan niet een hersteloptie dient te activeren. De instelling dient passende regelingen in te voeren voor de periodieke monitoring van de indicatoren. De instelling dient in staat te zijn om de NBB uit te leggen hoe de kalibraties van de indicatoren voor herstelplannen tot stand zijn gekomen, en aan te tonen dat de drempelwaarden voldoende snel worden overschreden om effectief te zijn. In dit verband moet worden gekeken naar de snelheid waarmee de drempelwaarde wordt overschreden en naar de omvang van die overschrijding.
52. De managementinformatiesystemen van de instelling moeten zorgen voor een eenvoudige en frequente monitoring van de indicatoren door de instelling en moeten het mogelijk maken dat de indicatoren op verzoek tijdig aan de bevoegde autoriteiten worden voorgelegd.
53. Monitoring van de indicatoren voor herstelplannen dient op een voldoende continue basis plaats te vinden zodat de instelling tijdig passende maatregelen kan treffen om haar financiële positie na een aanmerkelijke verslechtering te herstellen.
54. Op verzoek van de NBB dient de instelling haar ten minste maandelijks waarden voor haar volledige set (al dan niet overschreden) indicatoren voor herstelplannen te verstrekken. De NBB kan dergelijke informatie zelfs frequenter opvragen, met name in crisissituaties of wanneer de drempelwaarde van een of meerdere indicatoren is overschreden, rekening houdend met de aard van de crisis, de snelheid waarmee de crisis zich ontwikkelt (snel of langzaam) en het soort indicator (bv. liquiditeitsindicatoren).

4.2.3 Acties en kennisgevingen bij overschrijding van een indicator

55. Overschrijdingen van indicatordrempels leiden niet automatisch tot het activeren van een specifieke hersteloptie, maar geven aan dat een escalatieproces moet worden gestart om te beslissen of al dan niet actie wordt ondernomen. In het kader van dat escalatieproces dient uiterlijk:
 - (a) binnen één werkdag na de vaststelling van de overschrijding het directiecomité gewaarschuwd te worden; en
 - (b) de daaropvolgende werkdag de betrokken bevoegde autoriteit in kennis gesteld te worden van de overschrijding.
56. Wanneer een herstelplanindicator wordt overschreden, dient het directiecomité de situatie te beoordelen, te beslissen of herstelmaatregelen moeten worden genomen en de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis te stellen van zijn besluit.

57. Het in het vorige punt bedoelde besluit van de instelling dient te zijn gebaseerd op een met redenen omklede analyse van de omstandigheden van de overschrijding. Indien dat besluit inhoudt dat de instelling maatregelen neemt in overeenstemming met het herstelplan, dient de NBB een actieplan te ontvangen op basis van een lijst van mogelijke geloofwaardige en haalbare herstelopties die in deze stresssituatie kunnen worden toegepast en een tijdschema voor het verhelpen van de overschrijding. Indien geen actie is ondernomen, dienen de redenen daarvoor duidelijk aangegeven te worden in de aan de NBB verstrekte toelichting en dient te worden aangetoond hoe het herstel van specifieke soorten indicatoren en de overschrijdingen daarvan mogelijk is zonder herstelmaatregelen toe te passen.
58. Elke maatregel of mogelijkheid die door de instelling wordt genomen of overwogen na een overschrijding van een indicator, zelfs indien deze voordien niet in het herstelplan was opgenomen, dient relevant te worden geacht voor de communicatie met de NBB. In dat verband dienen herstelopties maatregelen te omvatten die van buitengewone aard zijn, alsook maatregelen die kunnen worden genomen in het kader van normale bedrijfsactiviteiten als bedoeld in artikel 8 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie (bv. van noodmaatregelen tot meer extreme en radicale herstel mogelijkheden).

Tabel 2. Activering van het plan

Vragen	Antwoorden
Activering van het plan	
Beschrijf uw monitoringkader voor potentiële trigger events en uw escalatieprocessen inzake de besluitvorming om te onderzoeken en te bepalen welke hersteloptie eventueel moet worden toegepast (inclusief een bespreking van de procedure voor het inlichten van de NBB over een overschrijding van de drempelwaarden van de indicatoren). Beschrijf welke stakeholders (bv. FMI's, belangrijke leveranciers, enz.) geraadpleegd moeten worden en hoe dit dient te gebeuren indien een indicator is overschreden. De beschrijving van het monitoringkader moet een beschrijving omvatten van de indicatoren waarvan gebruik wordt gemaakt en hun drempelwaarden vermelden. Deze indicatoren moeten de hierboven bedoelde minimumlijst van herstelplanindicatoren omvatten. Aanvullende indicatoren dienen de aanvullende mogelijke kwetsbaarheden, zwakke punten of bedreigingen te weerspiegelen voor de kapitaalpositie, de liquiditeitspositie, de winstgevendheid of de activakwaliteit van de instelling.	
Beschrijf de coherentie van het monitoringkader met het risicobeheerkader en geef daarbij een beschrijving van de vroegtijdige waarschuwingssignalen, die deel uitmaken van het regelmatige interne risicobeheerproces van de instelling, indien deze benchmarks nuttig zijn om het management te informeren dat de drempelwaarde van de indicatoren mogelijk zijn bereikt.	
Vermeld de naam, functie en contactgegevens van de personen die verantwoordelijk zijn voor de monitoring van de potentiële trigger events en voor de activering van het plan, alsook de rol, de verantwoordelijkheden en de functies van de leden van de betrokken comités.	
Beschrijf hoe de instelling erop zal toezien dat de informatie die vereist is voor de mogelijke tenuitvoerlegging van de herstelopties, op een betrouwbare en tijdige manier ter beschikking kan worden gesteld met het oog op de besluitvorming in stressomstandigheden.	

5. Strategische analyse

59. De strategische analyse bestaat uit drie onderdelen. Het eerste beoogt een analyse te verschaffen van de groepsstructuur, indien van toepassing, en van de belangrijkste activiteiten die binnen de instelling worden verricht. Deze activiteiten omvatten zowel de kernactiviteiten van de instelling als alle kritieke functies die door de instelling worden uitgeoefend. In het tweede onderdeel wordt van de instelling verwacht dat ze haar blootstellingen aan de belangrijkste tegenpartijen opsomt. Het derde gedeelte vormt de kern van het herstelplan. De instellingen moeten scenario's identificeren die voldoende ernstig zijn om een risico te vormen op faillissement van de instelling indien er geen herstelmaatregelen worden getroffen. De instellingen moeten tevens de beschikbare herstelopties identificeren en vervolgens de herstelopties beoordelen in het kader van elk scenario.
60. Wanneer reeds relevante informatie werd voorgelegd aan de afwikkelingsautoriteit met het oog op het opstellen van het afwikkelingsplan, zal de NBB kruisverwijzingen naar de relevante sectie van het afwikkelingsplan als voldoende beschouwen voor de toepassing van dit deel, tenzij de kruisverwijzingen de volledigheid en de kwaliteit van het herstelplan in gevaar brengen.

5.1 Materiële entiteiten van de instelling en kritieke functies

61. Dit deel van het herstelplan beoogt enige achtergrondinformatie te verschaffen over de instelling en, indien dit relevant is, over de organisatiestructuur van de bankgroep. Voor groepen omvat dit een algemeen overzicht van de juridische structuur, de activiteiten en de onderlinge afhankelijkheden tussen de verschillende entiteiten binnen de groep. (De EBA-Aanbeveling over de behandeling van entiteiten in het groepsherstelplan bevat gedetailleerde richtsnoeren voor het identificeren van de materiële entiteiten van de groep.)
62. De beschrijving van de instelling moet een beschrijving omvatten van de algemene bedrijfs- en risicostrategie en van het bedrijfsmodel en het bedrijfsplan van de instelling. In het geval van een groep moeten het bedrijfsmodel en het bedrijfsplan worden opgenomen voor alle materiële entiteiten. De beschrijving van de instelling zou tevens een lijst moeten omvatten van alle kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies. Kernbedrijfsonderdelen worden gedefinieerd als bedrijfsonderdelen en daarmee samenhangende diensten die materiële bronnen van inkomsten, winst of franchisewaarde voor de instelling vormen. Kritieke functies worden gedefinieerd als werkzaamheden, diensten en bedrijfsactiviteiten waarvan het waarschijnlijk is dat de onderbreking tot een verstoring leidt van diensten die essentieel zijn voor de reële economie, tot een verstoring leidt van de goede werking van betalings-, clearing- en vereffeningsinfrastructuren of van de werking van de financiële markten of die, wegens de omvang, het marktaandeel, de verwevenheid met entiteiten binnen en buiten de groep, de complexiteit of de grensoverschrijdende werkzaamheden, de financiële stabiliteit zal verstoren, inclusief door het vertrouwen van het publiek in de financiële stabiliteit in één of meerdere landen te ondermijnen¹⁴. De beschrijving van de kernbedrijfsonderdelen en de kritieke functies moet een bespreking van het gehanteerde proces en de gebruikte criteria voor hun identificatie omvatten.
63. Wanneer het herstelplan betrekking heeft op een groep, moet de beschrijving van de groep een schema van de materiële bijkantoren of juridische entiteiten binnen de groep en hun organisatie omvatten. Een materieel bijkantoor of een juridische entiteit wordt gedefinieerd als elke entiteit:

¹⁴ Zie ook het technisch advies van EBA over gedelegeerde handelingen met betrekking tot kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen (EBA Technical Advice on the delegated acts on critical functions and core business lines).

- (a) die substantieel bijdraagt aan de winst van de groep of zijn financiering, of die een belangrijk aandeel aanhoudt van zijn activa, passiva of kapitaal; of
 - (b) die essentiële commerciële activiteiten verricht; of
 - (c) die centraal essentiële operationele, risico- of administratieve functies uitoefent; of
 - (d) die substantiële risico's draagt die, in een worst-case scenario, de levensvatbaarheid van de groep in gevaar zouden kunnen brengen; of
 - (e) die niet kan worden afgestoten of geliquideerd zonder dat dit waarschijnlijk een belangrijk risico voor de groep als geheel inhoudt; of
 - (f) die belangrijk is voor de financiële stabiliteit van minstens één land waarin dit bijkantoor of deze entiteit actief is.
64. Er dient geen gedetailleerde informatie te worden verschaft over bijkantoren of juridische entiteiten die niet van materieel belang zijn.
65. Tabel 3 geeft een lijst van vragen die moeten worden beantwoord voor de instelling of voor elk bijkantoor of elke juridische entiteit van materieel belang van een groep. Voor groepen kunnen aan de hand van de Tabel onder meer de kernbedrijfsonderdelen en de kritieke functies van materiële juridische entiteiten en bijkantoren in kaart worden gebracht, en wordt in de tabel een gedetailleerde beschrijving gevraagd van de financiële structuur van de groep.

Tabel 3. Presentatie van de materiële entiteiten van de instelling of groep

<i>Vragen</i>	<i>Antwoorden</i>
In welk land is de entiteit gevestigd?	
In welk land is de entiteit voornamelijk actief?	
Voor groepen: om welke redenen wordt de entiteit als materieel beschouwd?	
Voor groepen: is de entiteit een bijkantoor of een dochteronderneming?	
Voor groepen: is de entiteit lokaal onderworpen aan rechtstreeks prudentieel toezicht, en zo ja, welke is de bevoegde autoriteit?	
Vermeld de belangrijkste activiteiten die door de entiteit worden verricht en hun kwantitatief belang (bv. de vereffening, asset servicing, het lenen en ontlenen van effecten, diensten voor het beheren van onderpand, emittentdiensten, clearing, het aantrekken van wholesaledeposito's, wholesalebetalingen, schuld- en aandelenkapitaalmarkten, gelddiensten, betalingsdiensten, diensten voor derden enz.). Vermeld de kritieke functies die de entiteit vervult en het proces en de criteria die gebruikt werden om ze te identificeren. Voor groepen: vervult de entiteit kritieke functies of maakt ze deel uit van een kernbedrijfsonderdeel? Vermeld de kritieke functies die de entiteit vervult.	
Vermeld de ondergeschikte functies die van essentieel belang zijn om de continuïteit van de kritieke functies te behouden. Welke entiteiten vervullen deze ondergeschikte functies?	
Voor groepen: Vermeld de eventuele belangrijkste operationele, risico- of administratieve functies waarvoor de entiteit afhankelijk is van diensten die ofwel centraal ofwel door een andere entiteit binnen de groep worden geleverd, (bv. corporate treasury, backoffice, interne audit van de groep, risicobeheer, human resources management, finance, IT, juridische diensten, enz.). Verleent deze entiteit belangrijke operationele, risico- of administratieve diensten aan andere entiteiten binnen de groep? Hoe belangrijk is de bijdrage van deze entiteit aan de winst van de groep?	

Voor groepen: Welk percentage van de activa van de groep wordt in deze entiteit geboekt?	
Voor groepen: In welke mate draagt deze entiteit bij aan de financiering van de groep?	
Voor groepen: Welk aandeel van het (reglementair en boekhoudkundig) kapitaal van de groep wordt door deze entiteit aangehouden? De cijfers moeten worden vermeld voor CET1, T1 en T2.	
Voor groepen: Beschrijf de intragroepssteun die de entiteit geniet, alsook de steun die ze verleent aan andere entiteiten binnen de groep. Hou bij het beantwoorden van deze vraag rekening met de intragroepsposities die voortvloeien uit toegewezen faciliteiten binnen de groep, niet-achtergestelde en achtergestelde leningen binnen de groep, obligatieleningen / cessies/retrocessies (repo's) binnen de groep en intragroeps garanties. Maak daarbij een onderscheid tussen steun bestemd voor de normale bedrijfsvoering (business as usual) en steun bestemd voor crisisperiodes.	
Voor groepen: Beschrijf eventuele andere belangrijke financiële of niet-financiële banden tussen de entiteit en andere juridische entiteiten binnen de groep, inclusief wezenlijke juridisch bindende akkoorden tussen entiteiten van een groep inclusief bijvoorbeeld het bestaan van dominantieakkoorden en overeenkomsten inzake winst- en verliesoverdracht.	
Voor groepen: Beschrijf hoe het risicobeheer en de controlefuncties van de entiteit passen in het ruimere risicobeheerkader van de groep (managementrapportering, interne audit, compliance, enz.).	
Hoe worden bevoegde autoriteiten en stakeholders betrokken bij het proces om de kritieke en niet-kritieke functies van de entiteit te identificeren?	

66. Voor groepen moet het plan tevens informatie bevatten met betrekking tot de algemene organisatie van de financiële relaties tussen de verschillende juridische entiteiten van de groep. Deze informatie moet het volgende omvatten:

- (a) een beschrijving van de financiële onderlinge afhankelijkheden, inclusief een beschrijving van de manier waarop de thesauriefunctie georganiseerd is en een overzicht van de financieringsrelaties binnen de groep;
- (b) een overzicht van de operationele onderlinge afhankelijkheden tussen de entiteiten van de groep; en
- (c) een overzicht van de juridische relaties.

5.2 Blootstellingen aan de belangrijkste tegenpartijen

67. Indien niet reeds elders opgenomen, wordt van de instelling verwacht dat ze in dit deel informatie verschaft over de belangrijkste externe verwevenheid, met inbegrip van:

- (a) een beschrijving van de significante financiële producten en diensten die door de instelling worden geleverd aan andere financiële marktdelnemers;
- (b) een beschrijving van significante diensten die derden verschaffen aan de instelling; en
- (c) een beschrijving van significante blootstellingen en verplichtingen ten aanzien van de belangrijkste tegenpartijen en verbonden FMI's (inclusief interbancaire blootstellingen).

68. Voor de beschrijving van uw significante interbancaire blootstellingen dient u in het bijzonder uw blootstelling aan Dexia, KBC, BNP Paribas (inclusief een specifieke uitsplitsing voor BNP Paribas Fortis), Belfius en ING (inclusief een specifieke uitsplitsing voor ING Belgium) te rapporteren en vervolgens uw tien grootste blootstellingen aan financiële instellingen opsommen. Alle gegevens kunnen worden gerapporteerd in Tabel 4. Gelieve voor elke blootstelling de interne limiet op het bedrag van de totale blootstelling te vermelden, alsook de grootste feitelijke blootstelling tijdens het afgelopen jaar, en een opsplitsing van die blootstelling in de volgende categorieën (indien van toepassing):
- (a) daggelddeposito's;
 - (b) ongedekte deposito's:
 - i. van de volgende dag tot drie maanden;
 - ii. van drie maanden tot een jaar;
 - iii. meer dan een jaar;
 - (c) ongedekte niet-gegarandeerde verhandelbare effecten:
 - i. minder dan 3 maanden;
 - ii. van 3 maanden tot een jaar;
 - iii. van een jaar tot drie jaar;
 - iv. meer dan drie jaar;
 - (d) covered bonds;
 - (e) ABS via een bank;
 - (f) gegarandeerde obligaties;
 - (g) repo-blootstellingen (en elke eventuele informatie die beschikbaar is over het onderpand);
 - (h) actuele marktwaarde van blootstellingen aan OTC-derivaten;
 - (i) krediet- en liquiditeitslijnen;
 - (j) andere.

Tabel 4. Blootstellingen aan financiële instellingen

<i>Naam van de tegenpartij</i>	<i>Interne limiet op de omvang van de blootstelling</i>	<i>Grootste feitelijke blootstelling tijdens het afgelopen jaar</i>	<i>Opsplitsing van de blootstelling</i>
Dexia NV			
Belfius			
KBC			
BNP Paribas			
<i>waaronder BNP Paribas Fortis</i>			
ING			
<i>waaronder ING Belgium</i>			

5.3 Strategische analyse: scenario's en herstelopties

69. De scenario's en herstelopties zijn in drie tabellen opgenomen. De eerste tabel, Tabel 5, bevat een beschrijving van de verschillende onderliggende scenario's van het herstelplan en hun vermoedelijke impact. De tweede tabel, Tabel 6, bevat een beschrijving en een haalbaarheidsonderzoek van de verschillende herstelopties. Tabel 7, ten slotte, geeft een beoordeling van de impact van elke hersteloptie op de financiële positie van de instelling, met name op haar solvabiliteit, liquiditeit en winstgevendheid.

5.3.1 Beschrijving van de scenario's

70. In dit deel van het herstelplan zijn de scenario's opgenomen waarvan de instelling meent dat ze haar zouden confronteren met een ernstige kapitaalschok, liquiditeitsschok en/of ophoping van bedrijfsverliezen/ plotselinge achteruitgang van de activiteiten. We laten de identificatie van de relevante scenario's open, teneinde elke instelling in staat te stellen haar scenario's te baseren op gebeurtenissen die het meest relevant zijn voor de instelling, rekening houdend met relevante factoren zoals het bedrijfs- en financieringsmodel, de activiteiten en de structuur, de omvang of de verwevenheid met andere instellingen of met het financiële stelsel in het algemeen, de participantenbasis en de markten die de instelling ondersteunden in het bijzonder alle geïdentificeerde kwetsbaarheden of zwakke punten van de instelling. In het algemeen moet in de scenario's rekening worden gehouden met de diverse risico's waaraan de instelling is blootgesteld. De onderliggende assumptie moet zijn dat de scenario's voldoende extreem zijn.
71. Ten eerste vragen we dat elke instelling de maximale kapitaalschok, liquiditeitsschok en/of opeenstapeling van bedrijfsverliezen/plotselinge achteruitgang van de activiteiten identificeert waaraan de instelling weerstand meent te kunnen bieden zonder in afwikkeling te moeten gaan. Een schok boven deze drempels zou impliceren dat de instelling het afwikkelingspunt heeft bereikt, wat wil zeggen dat ze naar haar mening niet meer levensvatbaar is.
72. Vervolgens vragen we dat elke instelling voldoende (in overleg met de NBB) extreme maar plausibele scenario's beschrijft die het activeren van herstelopties zouden vereisen. We verzoeken de instelling tussen deze scenario's verschillende niveaus van gestrengheid te onderscheiden. De instelling dient een mix van scenario's te beschrijven met voldoende niveaus van gestrengheid. Meer in het bijzonder moeten de scenario's zeer ernstige schokken bevatten. Dit zijn gebeurtenissen die tot gevolg zouden hebben dat de instelling of de moederentiteit van de groep of één of verscheidene materiële juridische entiteiten binnen de groep in gebreke zouden blijven, tenzij er tijdig en met succes herstelmaatregelen ten uitvoer worden gelegd. Reverse stresstests moeten als uitgangspunt dienen voor het ontwikkelen van de zeer ernstige scenario's.
73. Hoewel de specificatie van het scenario open is, vragen we toch minstens één scenario in aanmerking te nemen dat gebaseerd is op idiosyncratische gebeurtenissen, één scenario dat gebaseerd is op systeembrede gebeurtenissen, één scenario dat gebaseerd is op bedrijfsverliezen en één scenario waarin zowel een idiosyncratische schok als een systemische schok optreden, rekening houdend met de mogelijke impact van binnenlandse en grensoverschrijdende besmetting in tijden van crisis, alsook van simultane crisissen in verschillende significante markten. De scenario's moeten zowel langzaam als snel bewegende elementen omvatten. Minstens één scenario moet een invloed hebben op zowel de solvabiliteit als de liquiditeit. Indien de instelling tot een groep behoort, moet het ten slotte scenario's in aanmerking nemen die verschillende entiteiten van de groep tegelijkertijd beïnvloeden en intra-alsook extragroepstransmissies.
74. Bij het ontwerpen van de scenario's die gebaseerd zijn op systeembrede gebeurtenissen, moet de instelling de relevantie (gebaseerd op directe en indirecte invloeden) van de volgende gebeurtenissen beoordelen:
- (a) het faillissement van significante tegenpartijen waarbij de financiële stabiliteit wordt aangetast;
 - (b) een afname van de liquiditeit die beschikbaar is op de interbancaire kredietverleningsmarkt;
 - (c) het faillissement van één van uw toegezegde liquiditeitsleveranciers gecombineerd met een vermindering van de liquiditeit beschikbaar in de markt voor interbancaire leningen;
 - (d) een toegenomen landenrisico en een veralgemeende uitstroom van kapitaal uit een significant land waar de instelling actief is;
 - (e) ongunstige bewegingen in de prijzen van de activa op één of verscheidene markten;
 - (f) geopolitieke omstandigheden;
 - (g) toegenomen concurrentie;
 - (h) een macro-economische neergang.

75. In alle scenario's die gebaseerd zijn op systeembrede gebeurtenissen, moet de simultane impact op verschillende entiteiten van de groep worden bepaald.
76. Bij het ontwerpen van de scenario's die gebaseerd zijn op idiosyncratische gebeurtenissen, moet de instelling de relevantie van de volgende gebeurtenissen beoordelen:
- (a) het faillissement van significante tegenpartijen;
 - (b) het risico verbonden aan het falen van een derde partij om een kritieke functie te vervullen voor de instelling;
 - (c) risico's doorgegeven door/via andere entiteiten van de groep of verbonden FMI's;
 - (d) aantasting van de reputatie van de instelling;
 - (e) een ernstige uitstroom van liquiditeit inclusief intraday financieringsverlies;
 - (f) ernstige kredietverliezen;
 - (g) algemene bedrijfsverliezen;
 - (h) het risico op fraude;
 - (i) een ernstig operationeel risicoverlies.
77. In alle scenario's die gebaseerd zijn op idiosyncratische gebeurtenissen, moet de impact op verbonden entiteiten (van de groep) worden bepaald.
78. De gebeurtenissen die zijn opgenomen in de idiosyncratische scenario's, moeten de meest relevante gebeurtenissen voor de instelling zijn.
79. Behalve het beschrijven van de scenario's in Tabel 5, moet de instelling ook de initiële impact van de schok op haar solvabiliteit, liquiditeit, winstgevendheid en op het vervullen van kritieke functies beoordelen. Elke andere wezenlijke impact moet eveneens worden beschreven, bv. de impact op het bedrijfsmodel, op de betalings- en afwikkelingstransacties en op de reputatie.
80. Tot slot dient de instelling, voor elk van de scenario's, de kritieke aannames te identificeren bij het beoordelen van de impact van de scenario's en aan te geven hoe het scenario zou verschillen als de aannames zouden veranderen.

Tabel 5. Scenariobeschrijvingen en initiële impact

	Beschrijving	Impact op							Elke andere wezenlijke impact
		kapitaal	financiering	liquiditeit	winstgevendheid	risicoprofiel	bedrijfsactiviteiten	levering van kritieke functies	
Scenario 1									
Kritieke aannames									
Scenario 2									
Kritieke aannames									
Scenario 3									
Kritieke aannames									
Scenario 4									
Kritieke aannames									
Scenario 5									
Kritieke aannames									
Scenario 6									
Kritieke aannames									

5.3.2 Herstelopties

81. Tabel 6 beschrijft de maatregelen die zouden kunnen worden getroffen wanneer een van de in Tabel 5 beschreven scenario's zich zou voordoen. Deze maatregelen vormen de strategie van het management om een faillissement te voorkomen in geval er zich een stressscenario voordoet.
82. Indien de instelling (eveneens) het wettelijk statuut van centrale effectenbewaarinstelling heeft, moet ze analyseren of instrumenten om verliezen toe te wijzen aan haar participanten en instrumenten om kritieke functies en/of intellectuele eigendomsrechten te verplaatsen van een entiteit in herstel naar een andere levensvatbare entiteit van de groep, geschikte instrumenten zijn om opgenomen te worden in de lijst van herstelinstrumenten. In voorkomend geval kunnen de volgende types maatregelen worden opgenomen:
- (a) Ex-ante en op regels gebaseerde instrumenten die elk verlies dat veroorzaakt wordt door het faillissement van de participant van een FMI dat niet op een andere wijze gedekt is, volledig toewijst, bijvoorbeeld via het toewijzen van verliezen gebaseerd op de posities van participanten van FMI's;
 - (b) Ex-ante en op regels gebaseerde instrumenten die elk liquiditeitstekort dat veroorzaakt wordt door het faillissement van een participant van een FMI of door een andere gebeurtenis en dat niet gedekt is door beschikbare middelen, volledig toewijst;
 - (c) Indien de FMI tot een groep behoort, instrumenten om de kritieke functies van de FMI in herstel naar een andere levensvatbare FMI van de groep te transfereren;
 - (d) Indien de FMI tot een groep behoort, instrumenten om de intellectuele eigendomsrechten van de FMI in herstel naar een andere levensvatbare FMI van de groep te transfereren.
83. Tabel 6 moet een voldoende aantal potentiële instrumenten omvatten. Voor een instelling die (eveneens) het wettelijk statuut van centrale effectenbewaarinstelling heeft, mag deze lijst ook de instrumenten bevatten die opgenomen zijn in het punt hierboven. De lijst moet evenwel onder andere instrumenten bevatten om kapitaal te verhogen, instrumenten om de uitgeputte voorgefinancierde financiële middelen terug aan te zuiveren of liquiditeitsregelingen, enz. Deze instrumenten mogen niet uitgaan van enigerlei buitengewone vorm van staatssteun of centralebanksteun. Ze moeten tevens op zeer korte termijn uitvoerbaar zijn en moeten binnen afzienbare tijd een tastbaar effect hebben. De herstelinstrumenten moeten maatregelen omvatten die buitengewoon van aard zijn en die geen maatregelen zijn die worden genomen tijdens de normale bedrijfsvoering van de groep. De entiteit moet bovendien de impact bepalen van de herstelinstrumenten op het herstelplan van de andere entiteiten van de groep. De volgende types van maatregelen zullen in voorkomend geval worden opgenomen :
- a) een reeks kapitaal- en liquiditeitsacties die vereist zijn om de bedrijfsactiviteiten te handhaven van en de financiering voor de kritieke functies van de instelling en voor de kernbedrijfsonderdelen en die in hoofdzaak beogen de levensvatbaarheid van de kritieke functies en de kernbedrijfsonderdelen te verzekeren;
 - b) regelingen en maatregelen die in hoofdzaak beogen het geconsolideerde eigen vermogen van de instelling te handhaven of te herstellen aan de hand van externe herkapitalisaties en interne maatregelen om de kapitaalpositie van de instelling te verbeteren;
 - c) regelingen en maatregelen om ervoor te zorgen dat de instelling voldoende toegang heeft tot noodfinancieringsbronnen, inclusief potentiële liquiditeitsbronnen, een beoordeling van het beschikbare onderpand en een beoordeling van de mogelijkheid om liquiditeit tussen de groepsentiteiten en bedrijfsonderdelen over te dragen, om ervoor te zorgen dat de instelling haar bedrijfsactiviteiten kan voortzetten en haar verplichtingen kan nakomen naarmate ze vervallen. Voor groepen moeten deze maatregelen externe maatregelen omvatten en, in voorkomend geval, maatregelen die beogen de beschikbare liquiditeit binnen de instelling te herschikken;
 - d) instrumenten om alle financiële middelen aan te zuiveren die ze zou kunnen gebruiken bij stress;
 - e) verzekerings- of schadeloosstellingsovereenkomsten om de instelling te helpen herstellen van verliezen te wijten aan algemene bedrijfsrisico's, bewarings- en beleggingsrisico's;
 - f) instrumenten om andere verliezen of liquiditeitstekorten aan te pakken, die vooral te wijten zijn aan algemene bedrijfsrisico's die zich trager kunnen voordoen;

- g) regelingen en maatregelen om het risico en het hefboomeffect te verminderen, of om de bedrijfsonderdelen te herstructureren, inclusief, in voorkomend geval, een analyse van de mogelijke wezenlijke desinvesteringen van activa, juridische entiteiten of bedrijfsonderdelen¹⁵;
- h) regelingen en maatregelen die in hoofdzaak beogen een vrijwillige herschikking van de verplichtingen te verwezenlijken, zonder te leiden tot een faillissement, beëindiging van de activiteit of tot een soortgelijke gebeurtenis;
- i) wanneer de instelling dit noodzakelijk acht, alle andere managementacties of – strategieën die in hoofdzaak beogen de financiële soliditeit van de instelling of groep te herstellen.

84. De tabel bestaat uit vier onderdelen:

- (a) *Beschrijving*: Elke optie wordt beknopt beschreven, en de juridische entiteiten die betrokken zijn bij de optie, worden opgesomd. Voor groepen kan de betrokkenheid van een juridische entiteit voortvloeien uit de aandeelhoudersstructuur, een operationeel verband, onderlinge financiële afhankelijkheid of elk ander substantieel verband.
- (b) *Proces*: Het tweede deel van de tabel verschaft informatie over het besluitvormingsproces. Het interne besluitvormingsproces moet eveneens worden beschreven, inclusief de te volgen stappen, de timing en de betrokken partijen, tot aan het punt waarop de optie ten uitvoer wordt gelegd. Als de timing onzeker is, mogen de geraamde marges (best case, base line en worst case) worden opgegeven, samen met de verwijzing naar de factoren die deze marges zouden beïnvloeden. Ten slotte moeten de informatiebehoeftes en de mogelijke belemmeringen (inclusief de operationele belemmeringen) voor het verschaffen van de informatie worden opgegeven.
- (c) *Risicobeoordeling*: De bedoeling van dit deel van de tabel is de haalbaarheid van de optie te beoordelen en de mogelijke valkuilen bij de uitvoering ervan te identificeren. De belangrijkste aannames met betrekking tot de optie en haar haalbaarheid moeten worden aangegeven, in het bijzonder aan welke voorwaarden moet worden voldaan om de optie haalbaar te maken. Het kan bijvoorbeeld noodzakelijk zijn dat specifieke markten normaal functioneren of dat aan bepaalde wettelijke of operationele vereisten wordt voldaan. De belangrijkste risico's die samenhangen met de optie – inclusief financiële, operationele en reputatierisico's – moeten worden gerapporteerd, alsook enig ander significant risico dat niet onder deze drie categorieën zou vallen. Bij de beoordeling van het met de hersteloptie samenhangende risico moet worden uitgegaan van elke eerdere ervaring met betrekking tot de uitvoering van de hersteloptie of een soortgelijke maatregel. Informatie over mogelijke ratingverlagingen en over de profielen van mogelijke kopers voor het afstoten van enigerlei activiteiten of entiteiten, dient eveneens te worden verschaft. Ten slotte moeten alle potentiële juridische of reglementaire belemmeringen worden aangegeven, en op zijn minst de problemen inzake de aandeelhoudersrechten, de mededingingswetgeving, de belastingproblemen en de sociale wetgeving.
- (d) *Identificatie van de mogelijke gevolgen voor het financiële stelsel*: In dit deel van de tabel moeten alle systeembrede implicaties met betrekking tot de uitvoering van de optie worden geïdentificeerd.

¹⁵ Voor het afstoten van activiteiten en bedrijfsonderdelen geldt als voorwaarde dat de continuïteit van de kritieke functies in het passende regelgevingskader behouden moet blijven.

Tabel 6. Beschrijving van de herstelopties (Afzonderlijk in te vullen voor elke optie.)

	Vragen	Antwoorden
Beschrijving	Beschrijf de optie.	
	Voor groepen: Welke juridische entiteiten binnen de groep zouden betrokken zijn bij de tenuitvoerlegging van de optie?	
	Welke impact zal de optie naar alle waarschijnlijkheid hebben op de aandeelhouders, de cliënten, de tegenpartijen of, voor groepen, de rest van de groep?	
	Heeft de entiteit contractuele clausules om verliezen toe te wijzen aan de eigenaars, de participanten of andere potentiële crediteurs? Indien ja, hoe en waar zijn ze geformuleerd? Zijn er contractuele regelingen getroffen?	
	Omvat de optie de toewijzing van verliezen? Leg uit hoe het ten uitvoer gelegd zal worden.	
Proces	Wat zou de tenuitvoerlegging van de optie op gang brengen?	
	Beschrijf het interne besluitvormingsproces, inclusief de timing en de verschillende stappen van de beslissing om de optie uit te voeren.	
	Welke informatie zou vereist zijn om de optie ten uitvoer te leggen? Is deze informatie makkelijk beschikbaar? Bestaan er wettelijke of operationele belemmeringen voor het verschaffen van deze informatie?	
Risicobeoordeling	Beschrijf uw belangrijkste aannames met betrekking tot de haalbaarheid van de optie en haar impact.	
	Identificeer de belangrijkste risico's die verbonden zijn aan de optie, waarbij u een onderscheid maakt tussen de financiële, operationele en reputatierisico's.	
	Vermeld de belangrijkste risico's, voor de participanten, de verbonden FMI's en voor de markt in het algemeen, die verbonden zijn aan de optie.	
	Verwacht u dat de tenuitvoerlegging van de optie een ratingverlaging teweegbrengt?	
	Als de optie een afstoting is, geef dan de potentiële soorten kopers aan.	
	Beoordeel de beperkingen (juridische, operationele, enz.) m.b.t. de implementatie van de herstelopties (bv. binnenlandse of buitenlandse wet- of regelgeving). Indien het herstelinstrument de toewijzing van verliezen impliceert, beschrijf dan de mogelijke belemmeringen voor de tenuitvoerlegging van de optie om verliezen toe te wijzen.	
Zou de tenuitvoerlegging van de optie worden beïnvloed door enigerlei wettelijke beperkingen? Wat zijn de belangrijkste reglementaire en wettelijke problemen (goedkeuring door aandeelhouders / derden, voorkeurrechten, inbreuk op contractuele overeenkomst, beëindigen van een dienstenlijn, mededingingswetgeving, contractuele belemmeringen, belastingkwesties, pensioenen of HR-kwesties...)?		

Operationeel noodplan	Kan de continuïteit van de bedrijfsactiviteiten worden gehandhaafd in een herstelfase als de hersteloptie ten uitvoer wordt gelegd? Beschrijf alle nodige maatregelen om de ononderbroken toegang tot de relevante financiëlemarktinfrastructuren te handhaven, alle nodige regelingen en maatregelen om de continue werking van de operationele processen van de instelling te handhaven, inclusief de infrastructuur en IT-diensten, en, wanneer de optie de afscheiding van een entiteit van de groep impliceert, verklaar hoe de afgescheiden entiteit kan blijven werken zonder enigegroepssteun.	
Negatieve gevolgen	Beschrijf de verwachte impact die de tenuitvoerlegging zou hebben op het vermogen van de groep om de kritieke functies uit te oefenen. Zijn er enigerlei systeembrede implicaties die kunnen voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de optie?	

5.3.3 Impactbeoordeling

85. De bedoeling van dit deel is een beoordeling te geven van de impact van elke hierboven voorgestelde maatregel in elk van de in Tabel 5 beschreven scenario's. Wanneer dit relevant is, dient de beoordeling duidelijk de verschillende entiteiten van de instelling te identificeren die kunnen worden getroffen door de optie of die betrokken zijn bij de tenuitvoerlegging ervan. Deze beoordeling is opgenomen in Tabel 7, die afzonderlijk voor elk in Tabel 5 opgesomd scenario moet worden ingevuld. Voor elk scenario moeten alle maatregelen die eventueel zouden kunnen worden gebruikt in dat scenario, worden opgenomen. Daarna moet voor elke maatregel een beoordeling worden verricht van de impact van elke hersteloptie op de kapitaalpositie/solvabiliteit, financiering/liquiditeit, winstgevendheid en op het vervullen van de kritieke functies en op de entiteiten van de groep. Elke andere wezenlijke impact op de instelling dient eveneens te worden vermeld. Er dient een raming te worden gemaakt van de kans op succes, en de factoren moeten worden vermeld die de tenuitvoerlegging van de maatregel in dat scenario zouden vergemakkelijken of bemoeilijken. Bij deze beoordeling moet uitdrukkelijk rekening worden gehouden met de tijd die nodig is om de optie ten uitvoer te leggen. Ten slotte moet een score die de volledigheid van de maatregel in het specifieke scenario weergeeft, worden opgegeven; deze score dient te variëren van 0 (niet volledig) tot 5 (uitermate volledig).
86. De bespreking van de impact van de herstelopties moet de essentiële evaluatie en de andere aannames identificeren die werden verricht, alsook de gevoeligheid van de impactramingen voor deze aannames.
87. Voor elk van de scenario's moet een specifieke beoordeling van een maatregel worden gegeven. Als de impact van een bepaalde maatregel invariant is in de verschillende scenario's, mag u dezelfde regel in elk van de tabellen knippen en plakken. Uiteraard zullen een aantal maatregelen niet haalbaar zijn voor sommige scenario's. In dat geval is geen impactbeoordeling vereist. Toch verzoeken we u toe te lichten waarom de maatregel niet ten uitvoer kan worden gelegd in dat scenario.
88. De laatste lijn van de tabel geeft een samenvatting van de gecombineerde impact van de gelijktijdige tenuitvoerlegging van alle voor een bepaald scenario opgesomde maatregelen.

89. Naast deze tabel verzoeken we de instelling tevens alle onderliggende kritieke aannames te identificeren en te bespreken van de impactbeoordeling die voor elk van de herstelopties wordt uitgevoerd. De instelling moet aangeven hoe de impact van het scenario zou verschillen als de kritieke aannames worden gewijzigd. Van de instelling wordt tevens verwacht dat zij een gedetailleerde beschrijving geeft van de waarderingsaannames en van alle andere aannames die worden gemaakt met betrekking tot onder meer de verhandelbaarheid van de activa of het gedrag van de andere instellingen. Indien dit relevant is voor de beoordeling van het instrument, omvat de impactbeoordeling een gedetailleerde beschrijving van de processen voor het bepalen van de waarde en de verhandelbaarheid van de activiteiten van de kernbedrijfsonderdelen en de activa van de groep.
90. Bij het analyseren van de geschiktheid van de herstelopties, raden we de instellingen aan rekening te houden met de impact van de herstelopties, zowel tijdens het crisisjaar als in de daaropvolgende jaren.

Tabel 7. Impactbeoordeling van de maatregelen in de verschillende scenario's (Afzonderlijk in te vullen voor elk scenario)

Maatregel	Potentiele Impact op kapitaal / solvabiliteit	Potentiele Impact op financiering / liquiditeit	Potentiele Impact op winstgevendheid	Potentiele Impact op het vervullen van de kritieke functies	Potentiele Impact op entiteiten van de groep	Elke andere wezenlijke impact	Kans op succes en factoren die de kans op succes beïnvloeden	Volledigheid (0 = niet volledig ; 5 = uiterst volledig)	Volledigheid in combinatie met andere optie(s) (Alstublieft duid aan met welke optie de optie gecombineerd zou moeten worden om een volledige reeks opties te vormen)
Optie 1									
Optie 2									
Optie 3									
Optie 4									
Optie 5									
Optie 6									
Optie 7									
Optie 8									
Optie 9									
Optie 10									
Optie 11									
Optie 12									
Totaal									

91. De instelling moet de geschiktheid van elke hersteloptie per scenario bepalen in Tabel 7bis. De instelling moet dit doen aan de hand van 5 specifieke kenmerken (volledig, effectief, transparant, meetbaar, beheersbaar en controleerbaar, geschikte aansporingen creëren en de negatieve impact tot een minimum beperken) die de sterkte en zwakke punten van elke optie helpen te bepalen zodat de instelling de meest geschikte reeks kan kiezen voor elk relevant herstelscenario, inclusief de volgorde waarin ze gebruikt moeten worden. De reeks herstelopties moet zoveel mogelijk aan deze criteria voldoen:
- (a) *Volledig*. De reeks herstelopties moet uitvoerig bepalen hoe de instelling kritieke functies verder zou vervullen in alle relevante scenario's. De analyse van Tabel 7 kan gebruikt worden om te bepalen of de reeks opties volledig is of niet.
 - (b) *Effectief*. Elke optie moet betrouwbaar zijn en tijdig zijn, en een sterke juridische basis hebben.
 - (c) *Transparant, meetbaar, beheersbaar en controleerbaar*. De opties moeten transparant zijn en moeten diegenen die verliezen en liquiditeitstekorten zouden dragen, toelaten hun potentiële verliezen en liquiditeitstekorten te meten, te beheersen en te controleren.
 - (d) *Geschikte aansporingen creëren*. De opties moeten geschikte aansporingen creëren voor de participanten van de instelling en andere relevante stakeholders om de hoeveelheid risico die ze veroorzaken voor of ondergaan in het systeem te beheersen en om de risicobeheeractiviteiten van de instelling te evalueren.
 - (e) *Negatieve impact tot een minimum beperken*. De opties moeten toelaten de negatieve impact op participanten en het financieel systeem in het algemeen tot een minimum te beperken.
92. Instellingen die (eveneens) het wettelijk statuut hebben van centrale effectenbewaarinstelling en die tot een groep behoren moeten bepalen aan de hand van Tabel 7bis of het passend is opties om kritieke functies te verplaatsen en/of intellectuele eigendomsrechten te transfereren naar een andere levensvatbare entiteit van de groep op te nemen in de lijst van herstelopties.

Tabel 7bis. Analyse van de geschiktheid van elke hersteloptie

<i>Herstel-optie</i>	<i>Volledig</i>	<i>Effectief</i>	<i>Transparant, meetbaar, beheersbaar en controleerbaar</i>	<i>Geschikte aansporingen creëren</i>	<i>Negatieve impact tot een minimum beperken</i>
Optie 1					
Optie 2					
Optie 3					
Optie 4					
Optie 5					

93. Instellingen die (eveneens) het wettelijk statuut hebben van centrale effectenbewaarinstelling moeten op basis van Tabel 7bis bepalen of het passend is om opties die verliezen toewijzen aan hun participanten op te nemen in de lijst van herstelopties. In deze analyse moet de instelling een onderscheid maken tussen de verschillende types van risico's waaraan ze is blootgesteld en het type gebeurtenis beschrijven waarvoor de optie gebruikt zal worden (bv. het faillissement van een verbonden FMI).

6 Communicatie- en openbaarmakingsplan

94. Van de instelling wordt verwacht dat zij in Tabel 8 een gedetailleerd communicatie- en openbaarmakingsplan voorlegt dat betrekking heeft op:
- (a) de interne communicatie, in het bijzonder met het personeel, de ondernemingsraad of andere personeelsvertegenwoordigers in de lokale en buitenlandse entiteiten;
 - (b) de externe communicatie, in het bijzonder met de aandeelhouders, de afwikkelingsautoriteiten of toezichthouders, de tegenpartijen, de financiële markten, de financiëlemarktinfrastructuren, de beleggers, participanten en emittenten en het publiek in het algemeen, al naargelang het geval. Het plan moet met name vermelden hoe het hoofd kan worden geboden aan een eventuele negatieve marktreactie.
95. Het herstelplan dient een analyse te omvatten van de manier waarop het communicatie- en openbaarmakingsplan voor elke hersteloptie ten uitvoer zou worden gelegd in een herstelfase, en een beoordeling te geven van de potentiële impact op de bedrijfsvoering en op de financiële stabiliteit in het algemeen.

Tabel 8. Communicatieplan

<i>Vragen</i>	<i>Antwoorden</i>
Communicatieplan	
Beschrijf uw intern communicatieplan. Specificeer alle relevante partijen die moeten worden geïnformeerd, waarom ze moeten worden geïnformeerd, het stadium waarin ze moeten worden geïnformeerd, en het kanaal waarlangs ze zullen worden geïnformeerd.	
Beschrijf uw extern communicatieplan. Specificeer alle relevante partijen die moeten worden geïnformeerd, waarom ze moeten worden geïnformeerd, het stadium waarin ze moeten worden geïnformeerd, en het kanaal waarlangs ze zullen worden geïnformeerd.	
Geef aan hoe u voornemens bent een potentiële negatieve marktreactie aan te pakken.	
Geef aan in welk stadium u voornemens bent de toezichthouder in te lichten.	

7 Vorbereidende maatregelen

96. In dit deel van haar herstelplan dient de instelling een gedetailleerde analyse voor te leggen van:
- (a) elke voorbereidende maatregel die werd genomen om de verkoop van activa of bedrijfsonderdelen te vergemakkelijken binnen een tijds kader dat passend is voor het herstel van de financiële soliditeit;
 - (b) elke voorbereidende maatregel die de instelling heeft genomen of voornemens is te treffen om de tenuitvoerlegging van het herstelplan te vergemakkelijken of om de doeltreffendheid ervan te verbeteren, inclusief de maatregelen die nodig zijn om de tijdige herkapitalisatie van de instelling mogelijk te maken en om de belemmeringen voor de doeltreffende tenuitvoerlegging van de herstelopties uit de weg te ruimen.

8 Structurele zwakheden

97. In dit deel moet de instelling de huidige toestand analyseren om bestaande structurele zwakheden te identificeren, en in een saneringsplan voorzien om de structurele zwakheden aan te pakken. In bepaalde gevallen kunnen structurele zwakheden de oorzaak zijn van het financieel probleem en dus leiden tot een herstelgebeurtenis. In dit deel moet de instelling deze structurele zwakheden identificeren en mogelijke corrigerende maatregelen beschrijven. De instelling moet ook een saneringsplan opstellen dat haar zal helpen om zich voor te bereiden op mogelijke materiële belemmeringen voor de effectieve en tijdelijke implementatie van corrigerende maatregelen en deze te identificeren. De instelling moet ook de processen identificeren om de waarde en verhandelbaarheid van materiële bedrijfsonderdelen te berekenen die ze zou willen verkopen om de structurele zwakheden te corrigeren.

Table 9. Structurele zwakheden

<i>Vragen</i>	<i>Antwoorden</i>
Identificeer de mogelijke structurele zwakheden die een activering van het plan zouden kunnen vereisen.	
Identificeer de mogelijke opties om deze structurele zwakheden te corrigeren (bv. bedrijfsonderdelen verkopen, het management vervangen, enz.).	
Identificeer mogelijke materiële belemmeringen voor de effectieve en tijdelijke tenuitvoerlegging van deze opties om structurele zwakheden aan te pakken.	
Indien de optie om structurele zwakheden aan te pakken de verkoop van (een deel van) de activiteiten van de instelling is, beschrijf dan het proces om de waarde en verhandelbaarheid te bepalen van materiële bedrijfsonderdelen dat ze zou willen verkopen.	
Indien de optie om structurele zwakheden aan te pakken de verkoop van (een deel van) de activiteiten van de instelling is, identificeer de juridische, wettelijke of IT-gerelateerde belemmeringen die de tijdelijke verkoop zouden bemoeilijken (d.i. binnen de periode waarin het liquide nettoactiva heeft gefinancierd met kapitaal).	

9 Links tussen FMI's

98. De instelling moet de impact evalueren van de opstelling en de tenuitvoerlegging van haar herstelplan op de links die het onderhoudt met FMI's, alsook de impact van dergelijke links op de doeltreffendheid van haar herstelplan. Indien er dergelijke links zijn, moeten de relevante delen van de respectievelijke herstelplannen gecoördineerd worden.

Er wordt een kopie van deze mededeling verzonden naar de commissaris(sen), erkend revisor(en) van uw onderneming.

Hoogachtend,

Pierre Wunsch
Gouverneur

Lijst met voorbeelden van aanvullende indicatoren voor herstelplannen

Categorie 1: Kapitaalindicatoren
a) Ingehouden winsten en reserves / Totaal eigen vermogen
b) Ongunstige informatie over de financiële positie van belangrijke tegenpartijen
Categorie 2: Liquiditeitsindicatoren
a) Concentratie van liquiditeits- en financieringsbronnen
b) Kosten van totale financiering
c) Gemiddelde duur van wholesalefinanciering
d) Looptijdverschillen van overeenkomsten
e) Kosten van wholesalefinanciering
f) Plotselinge afname van de deposito's van de participanten
Categorie 3: Winstgevendheidsindicatoren
a) Kosten-opbrengstenverhouding (bedrijfskosten / bedrijfsopbrengsten)
b) Nettorentemarge
Categorie 4: Indicatoren voor activakwaliteit
a) Niet-renderende leningen (netto) / Eigen vermogen
b) Niet-renderende leningen (bruto) / Totaal leningen
c) Groei van waardeverminderingen van financiële activa
d) Niet-renderende leningen per belangrijke geografische of sectorconcentratie
e) Blootstellingen met respijtmaatregelen / Totaal blootstellingen
Categorie 5: Marktindicatoren
a) Koers-boekwaardeverhouding
b) Bedreiging voor de reputatie van de instelling of belangrijke reputatieschade
Categorie 6: Macro-economische indicatoren
a) Negatieve beoordeling in verband met rating of afwaardering van staatsschuld of belangrijke deelnemer
b) Werkloosheidscijfer